దెయ్యాకారం అదృష్టం

భమిడిపాటి రామగోపాలమ్

రంగారావు ఆనందంగా వున్నాడు.

ఆతనికి పొద్దుట లేచిందగ్గిర్నుంచీ అలాగే వుంది. కాఫీ హోటల్లో సెర్వర్, అడిగీ అడగ్గానే వేడి వేడి ఇడ్లీ తెచ్చియిచ్చేడు. బస్సుస్టాండుకి రాగానే తన వూరికి వెళ్లే బస్సూ - అందులో నిండా జనంవున్నా తన కోసం ఖాళీగా వదిలిన ఫ్రంటు సీటూ దొరికాయి. అన్నీ అలా కలిసివస్తూ వుంటే చాలా ఆనందంగా వుంటుంది.

కోరుకున్నదేదీ జీవితంలో జరగదు — అని అనుకున్నాకూడా తనకి ఇంత ఆలస్యంగా అయినా ఇంతమంచి మంచిని జరగడం ఆశ్చర్యమే మరి.

లేకపోతే ఈ బెజవాడకి ముప్పై మైళ్ళు ఇటున్న నందిగామలో తను వుంటూ ఈ బెజవాడకే పద్దెనిమిది మైళ్ళు అటువున్న వుయ్యూర్లో కమలాకర్రావూ; అతని దగ్గిర ఒకప్పుడు తన ప్రాణానికి ప్రాణమై వుండిన ఆతని చెల్లెలు జానకీ వుండడం .... ఆరేళ్ళబట్టి యిలాగే వుంటున్నా —

ఈ ఆరేళ్ళనుంచి దాదాపు నెలకో సారైనా తను బెజవాడ వస్తూవున్నా కూడా వాళ్ళు వుయ్యూర్లో వున్నారన్న సంగతి తనకి తెలియకపోవడం —

చివరికి యిప్పుడు తెలియడం —

మొన్న వాళ్ళిద్దరూ బెజవాడ స్టేట్ బ్యాంకిలో కనిపించినప్పుడు వోహో అంటే ఓహో అనుకోవడం —

ఎంతాశ్చర్యం — ఎంతాశ్చర్యం!

ఎనిమిదేళ్ళక్రితం తనూ జానకీ విడిపోయినప్పుడు యింక మళ్ళీ కలుసుకుంటాం అనుకోలేదు — అసలు

విడిపోతామనే అనుకోలేదు! అంతా ఆశ్చర్యకరంగానే జరిగింది.

తను గొప్ప పిరికివాడుగా, తనకీ — ఎవరు కనిపెట్టగలిగితే వారికే నిదర్శనాలు దొరికి రుజువయి పోయింది. అయితే ఎవరూ కనుక్కోలేదు. తనే ఒక గొప్ప సాహసిగా సంస్కర్తగా జానకి దృష్టిలో కమలాకర్రావు దృష్టిలో నిల్చిపోడం .... ఎంత ఆశ్చర్యం!

తను బియ్యేడీ చదువుతున్నప్పుడే జానక్కి వాళ్ళనాన్న పెళ్ళి నిశ్చయం చేసేడు. వార్త తెలియగానే తను రాజమండ్రి నించి ఏలూరుకి ఎగిరి వచ్చేసు. అక్కడికి ఆరు మైళ్ళ దూరం వున్న తన స్వగ్రామం....పత్తేటూరు వెళ్ళలేదు. ఆ రాత్రి ఏలూర్లో వాళ్ళింట్లోనే మకాం చేసేడు.

ఆ రాత్రి....

జానకీ కమలాకర్రావూ తనూ — చూసిన సినిమాకే మరోసారి వెళుతున్నాం అంటూ బయల్దేరేరు ఎక్కడికి వెళ్ళేరు? పార్కుకి .... అక్కడ విసుగుపుడితే పవరుపేట స్టేషనుకీ.... అక్కణ్ణించి కాకా హోటలుకి.

"ఈ పెళ్ళి ఎలాగేనా తప్పిపోతే బావుణ్ణు...."

అనిపించింది వాళ్ళ ముగ్గురికీనూ, ఆ రాత్రి

తప్పించేద్దాం" అనుకోడానికి ఆ ముగ్గురికీ వయస్సు చాలదు. ఎంచేతంటే ఆ పెళ్ళి....వీళ్ళ ముగ్గురికీ కలిసివున్న ఏళ్ళకంటె రెండేళ్ళు ఎక్కువగా ఉన్న ఒకవ్యక్తి నిర్ణయించి నిశ్చయించిన పెళ్ళి .... అతనో ఈ పెళ్ళి మా కిష్టంలేదండీ అని చెప్పడం ఈ సినిమాకి మరోమాటు వెళ్ళొస్తామండీ అని చెప్పడం లాంటిది కాదు.

తప్పిపోదు, తప్పిపోదు — ఈ పెళ్ళి వచ్చినా తప్పిపోదు అని నిజం తెలిసింది. వరద ఊళ్ళోకొచ్చి గుడిసెల్ని కిళ్ళీ బడ్డీల్ని తోసేసినట్టు నిజం కొట్టొచ్చినట్టు కొట్టొచ్చి వాళ్ళ ముగ్గురి ఆలోచనల్ని కొట్టిపారేసింది.

కొంచెం వొడ్డున వున్నవాడు తనే.

అయినా తనకీ భయమే .... జానకికేగాదు తండ్రి వున్నది. తనకీనూ. "ఈ అమ్మాయిని నేను పెళ్ళి చేసుకుంటా న్నాన్నా" అంటే "పీపుగల గొడతాను వెధవా! వెర్రి వేషాలు వెయ్యక దాన్నెక్కణ్ణుంచి తెచ్చేవో అక్కడ దింపిరా" అని ప్రయాణానికి అయ్యేటటువంటివి....ఛార్జీలుగాక ఒక అర్ధరూపాయీ, టైముగాక మరో అరగంటా యిస్తాడు.

అయినా సరే "నువ్వే ఏదో ఉపాయం ఆలోచించాలోయ్" అన్నాడు కమలాకర్రావు. జానకి తలూపింది.

తనని వాళ్ళు హీరోగా భావించేరు.

"నాతోటి నువ్విలా గొచ్చెయ్యి. రాజమండ్రీలో వుండిపోదుగాని. ట్రెయినింగయి పోగానే ఎక్కడో వుద్యోగం చూసుకుందాం. మీ నాన్నకి నువ్వూ

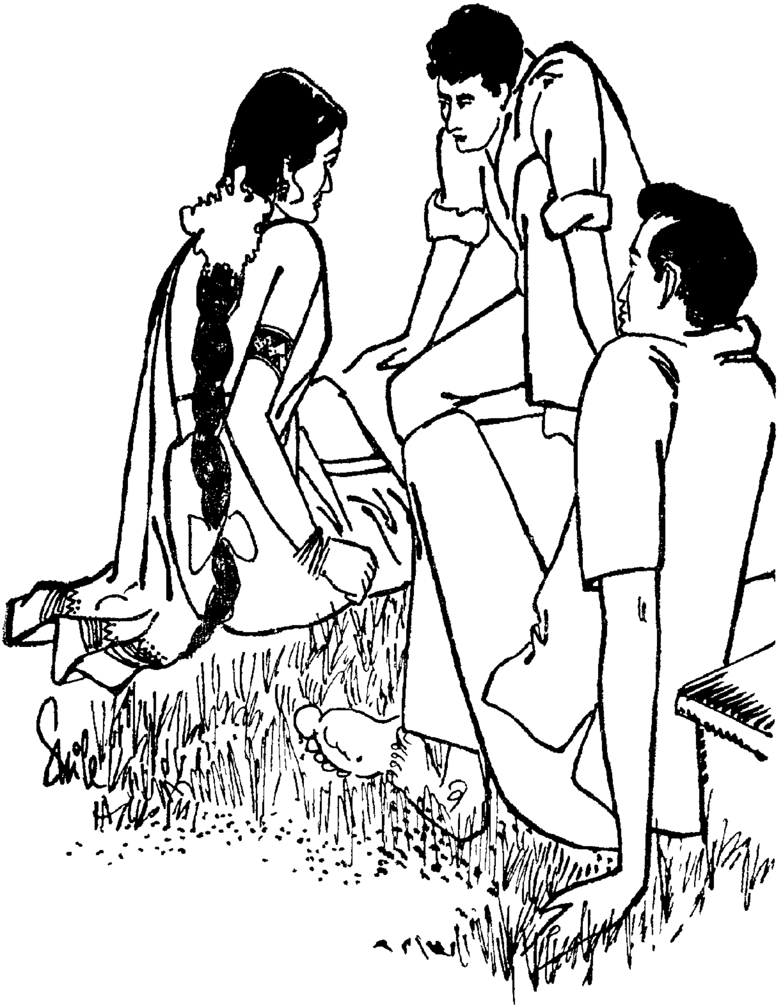

మా నాన్నకి నేనూ గుడ్‌బై కొట్టేద్దాం" అన్నాడు తను.

"అవునవును. రేపు సాయంత్రం లోగా జానకిని వెతుక్కొస్తానని నేను నింపాదిగా దాని చీరలూ అవీ పట్టుకొని రాజమండ్రీ వచ్చేస్తాను." అన్నాడు కమలాకర్రావు.

"అమ్మ బాబోయ్ నే రాను" అంది జానకి.

"బతికేన్రా భగవంతుడా." అను

కున్నాడు తను. కాని ఆశ్చర్యపోయినట్టు, కుంగిపోయినట్టు నటించేడు. ఇంతేనా నీకు నామీదున్న ప్రేమఅని– జానకిని దూషించి దుర్భాష లాడేడు. లెక్చర్లిచ్చేడు. అసలు సంగతి తెలియకుండా జాగర్త పడ్డాడు.

అప్పుడే కాదు యిప్పుడూ ఆ మధ్యా యీ మధ్యా ఎప్పుడూ ఎక్కడా తన అసలు సంగతి ఎవరికీ తెలియకుండా జాగర్త పడ్డాడు. అన్నీ అలా కలిసొస్తూ వుంటే మనం చేసేదేముంది, అసలు!

ఇప్పుడు తనక్కావలసిందీ అదే– ఏదేనా కలిసొస్తే బాగుండును.

"ఏమిటోయ్, బ్యాంకుకు దయచేసేరు? ఇద్దరూ వచ్చేరే!" అని తను పలకరింపులయ్యేక అన్నాడు.

"నువ్వు తియ్యడానికొచ్చేవే; అది మేం వెయ్యడానికొచ్చేం."

"మంచిదే. డబ్బు కూడబెడుతున్నారన్నమాట."

"కూడబెట్టడం కాదు. అదే అలా కలిసొస్తోంది."

"అంతేలే. ఇంతకీ ఏమిటి... ట?"

"ఏదో .... ఇదీ వోరకం ముదనష్టమే. జానకి కొన్న ప్రైజ్ బాండు తన్నింది!"

"హార్టీ కంగ్రాచ్యులేషన్స్—" ఆవేశంలో జానకి చెయ్యి షేక్హాండు కోసం పట్టుకొని నొక్కాడు.

జానకి బుగ్గల్లో ఎరుపులు పూశాయి.

ఎంత ఆశ్చర్యం! జానకి తనంటే యింకా సిగ్గుపడుతోందా? తను ఆమెకి భర్త అయితే బాగుండునని జానకి యింకా కోరుకుంటోందా?

జానకికి పెళ్ళయి వుండాలే! మొగుడేం చేస్తున్నాడో! విడాకులిచ్చేసేడు గాబోలు. అలాగయితే ఎంత బాగుణ్ణు!

అనుకుంటూ వుండగానే అనుకోకుండా అంతా చెప్పేశారు వాళ్ళు. జానకికి అనుకున్న ప్రకారం ఆ పెళ్ళి అయిందట. ఏడాది తిరక్కముందే– జానక్కి నచ్చకో మరెందువల్లో తెలీదుగాని .... అతను మంచివాళ్ళా కనబళ్ళేదు. ఇంకో యాడాది తిరగనే లేదు; ఆ "అర్ధాయుష్షు ముండా కొడుక" ఓనాడు సాయంకాలం ఏడు గంటలకి వాకిట్లో మంచం వేసుకుని హాయిగా తలగడా పెట్టుకుని చల్లగాలి పీలుస్తూ అందులో ఎప్పుడు పీల్చేసేడో ఆఖరు శ్వాస పీల్చేసేడు. కొద్దిగా విచారించినా, జానక్కి ఏదో చెర వదిలినట్టు అయిందిగాని వైధవ్యం వొచ్చినట్టు లేదు. ఇప్పుడే బాగా కళకళ్ళాడుతూన్నట్టు కనబడుతోంది. పన్నెండు వేల ఆస్తి చేతికి దొరికిందిట. కొద్దిగా చదువుకుందిగా, చిన్న వుద్యోగం చేస్తున్నాదిట. చక్కగా పువ్వుల చీర కట్టుకుంది. గాజులూ నెక్లెసూ బొట్టూ అంతా ఫ్రెష్గా వుంది. పెళ్ళికాని మ్మాయిలా వుందిగాని మరోరకంగా అనుకోడానికే వీల్లేదు.

అంతా తన అదృష్టం!

ప్రయత్నం చెయ్యాలి. అంతే.... బాబోయ్! నావల్లకాదు....

డాక్టరుకి తెలుస్తుంది .... నర్సులకి తెలిసిపోతుంది.... నన్ను చంపేస్తారు. ఉరితీస్తారు ఉరి—ఉరి!

కలల్లో కనబడి వెంటాడి సాధిస్తుంది జగన్మోహిని. తనని సుఖపడకుండా చేస్తుంది రాక్షసి ... ఈ చేత్తో మందు తాగిస్తే ఈచేత్తో మళ్ళీ అన్నం తిననివ్వదు.... ఈ చేతినిండా ఇప్పుడే నెత్తురు మరకలు కనబడుతున్నాయేమిటి!

నేనిలాంటిది భరించలేను—అమ్మో! నేనలాంటి పనిచెయ్యలేను .... నా అదృష్టం బావుంటే—దానంతట అదే—ఏదో....కాకపోతె బ్రతికేవుండనీ .... ఎలాగో ఓలాగ అణగ్గొట్టొచ్చు.

రెణ్ణెల్లలో దానికి తొమ్మిదినెల్లు నిండుతాయి. తొమ్మిది నెలల్లో ఇరవై మూడేళ్ళునిండుతాయి. ఇరవై మూడు—రెండున్నమూడు అయిదు....అయిదు రెళ్ళుపది....పదిపదులునూరు—నూరేళ్ళ ఎలా నిండుతాయి?" నిండినవాళ్ళు లేరా? ఎలాగయినా జరగొచ్చు.

కలిసొచ్చేకాలం అయితే నడిచొచ్చే కొడుకు పుడతాడు.

పుట్టనీ.

అదిగో అదిగో నందిగాం .... వొచ్చేస్తోంది ఇల్లు .బస్సు స్లోచేసున్నాడు ఆ టర్నింగ్ దగ్గిర డేంజరు వుందని....

ఇంక టైమ్‌లేదు, టర్నింగు దాటగానే బస్సు ఆగుతుంది. ఆగిన ఐదు నిమిషాల్లో ఇల్లు. ఇంట్లో అడుగు బెట్టగానే జగన్మోహిని —

జగన్మోహిని జగమొండిలా మీద బడుతుంది. నా మందులు తెచ్చేరా! బ్యాంకిలో వడ్డీ ఎంతయిచ్చేరు? .... మొహమేం, అలావుంది, రాత్రి సినీమాకి గట్రా వెళ్ళేరా? .... ఇన్నాళ్ళుండిపోయారేం — మర్నాడే వస్తానన్నారుగా — ఇలాగ అలాగ అడుగుతూ, సణుగుతూ — కసురుతూ,

దానికదే జబ్బు. మా మూలుగా మాట్లాడ్డంరాదు. అభిమానం అనురాగంలేవు. సరసం సంబరంలేవు. చుట్టూరా కమ్ముకుపోతుంది.

మంచి ఆలోచన కూడా చేసుకుందికి వీల్లేదు. జగన్మోహిని ఎదటవుంటే జానకిని గురించి ఆలోచించగలనా?.... ఈ ఆలోచన్లిక్కడే చచ్చిపోవాలి.... ఆనందగా సుఖంగా వుండడానికి వీల్లేదు. చావాలి.

ఎవరు చావాలి? .... ఎవరు చస్తేనేమి? జానకి నాదికావాలి. ..పన్నెండు వేల ఆస్తి.... ప్రయిజ్ బాండుడబ్బు—నెలకి నూటయాభై ఉద్యోగం—అందం—గడుసుతనం, చలాకీతనం — అన్నీ నావి —

జానకినాది. డబ్బునాది....జగన్మో

హాని — ఏమో ! నాకుతెలీదు— దేవుడి కెఱుక, దేవుడిదే అయిపోతే బాగుణ్ను.

ఢాం !.... !! .... ఫెళ ఫెళ ....

బడబడ....గర్ గర్....

అయ్యో అయ్యో — నే చచ్చిపోతున్నా బాబోయ్.... ఇంకేముంది. అంతా అయిపోయింది ఈదిక్కుమాలిన బస్సు నా ప్రాణాన్ని బలిగోరింది .... వెధవ ప్రపంచమిట్టుకే ఆశపడి ఇక్కడికొచ్చి కూచున్నాను. వెనకవాళ్ళంతా బాగు పడ్డారు .... అంతా బాగున్నారు .... నా పెళ్ళాం జగన్మోహిని కూడా కులాసాగా ఉంది ... మూడు రోజుల్లో — ఇదంతా మర్చిపోతుంది—మనుషులు.... మా [illegible] లైఫ్ పాలిసీ పన్నెండు వేలూ ఇన్సూరెన్సు వాళ్ళనించి వసూలుచేస్తుంది. మా నాన్నదగ్గిర ఆ మూడెకరాలనేలా ముక్కుపిండి లాగు తుంది. ఈ రోజుల్లో సినిమా, నాటా? మరోణ్ణి పెళ్ళాడుతుందేమో కూడాను.... అయిపోయింది, నేనే పోయాను....

* * *

అమ్మో మొ, బాబోయ్ — అయ్యో నాయనో — బస్సు — నుజ్జునుజ్జు అయ్యయ్యో ఎట్ల జరిగిందయ్యా — [illegible] లోకి దిగిపోయినట్టు ఉన్నంది లాగేస్తుంది .... ఈ [illegible] ఎప్పుడూ ఉన్నదేగా .. [illegible] సొమ్ము.... [illegible] ఆ నా పెళ్ళాం పోలిసోళ్ళను [illegible] .... నావంటి బస్సు

డయివారు బాగ రగానేతోలుతుండాడు లాకీవోడిదే తప్పు— ఎప్పుడన్నా జీపులో బోతే [illegible] .... చప్పి చేసు పారిపోయ్యాడా ? కాక యీ పనె [illegible] ? [illegible] బోతాడె. దుంపతెగ పెద్దలోగా బట్టుకోరూ!

ఏందీ ? డైవోరు బచ్చిపోయ్యాడా? అయ్యో పాపం — ఇదేదో గుండెల్లో ముట్టినంగ దిగబడిపోయ్యింది ఇంకెట్ల బతుకుతాడు.... ఈ పక్క ఒంటరిసీటు మీద ఈ [illegible] పీకపట్టెం కులు మొగంమీద దిగబడ్డాయుట్టుంది. తేవడి మొత్తం ... ఊపిరుందామూడు.... ఈపూలోదేవుడయ్యా.... మేస్త్రి....అక్క [illegible] ఎంగారాపు మేస్త్రియ్యా— పక్క బజార్లోనేగా అక్కల్లుళ్ళా ఉంటది. యెళ్ళండి.... సెప్పండి.

* * *

"అమ్మాయీ ! ఏం భయంలేదు ... మీ ఆయన కళ్ళుతెరిచాడు....మొహం మీద రెండు పెద్ద పెద్ద గాజు పెంకులు గుచ్చుకున్నాయి మరేం భయంలేదు.... ఏం [illegible] మనస్సులో [illegible] గంట్లు [illegible] కదమ్మా — ఏడవకు — నువ్వు అదృష్టవంతురాలివి .... అతను కళ్ళు తెరిచేసరికి ఆనందంగా కనబడ్డం మంచిదమ్మా" అంటున్నాడు డాక్టరు.

"నే [illegible] ఏడం లేదండీ!—నేనుసంతోషంగా [illegible] ఉన్నాను బాబూ. నాకు మళ్ళీ

జన్మయిచ్చేరు....ఆయన కళ్ళు తెరవక పోతే నేనింకా యెక్కడుంటాను తండ్రీ. నేను చచ్చిపోకుండా ఆపేరు బాబూ తమరు....నేనెందు కేడుస్తాను. నానోములు వృధాపోలేదు. నా జన్మ దండుగకాలేదు. నా బిడ్డకి అమ్మా నాన్నేదే అంటే చూపించడానికి నా దేవుడువున్నాడు. మొహంమీద రెండు గంట్లు వుంటాయని నే బాధపడతా ననుకుంటున్నారా? మీరన్నట్లు మనస్సులో లేవుకదండీ. అవి, నాదే అదృష్టంనాయనా,నాదేభాగ్యం. ఆయన కళ్ళుతెరిచే వేళకి నేను సంతోషంగా మీ అందరికీ దండాలు పెడుతూ ఆనందంగా ఆయన కాళ్ళకి మొక్కుతూ ముక్కోటి దేవతలికి పదివేల నమస్కారాలుచేస్తూ వుంటాను తండ్రీ" — అంటోంది జగన్మోహిని.

"లేదు మోహినీ — నేను విన్న తప్పు యెవర్నీ మనస్సులోకూడా కోరుకోను—జానకి నాకొద్దు. నువ్వుచాలు. నేచేసిందంతా పెధవాలోచన. నే కన్నదంతా దుష్టస్వప్నం కాదు కాదు; దుష్టుని యొక్క స్వప్నం — నేను దుర్మార్గుణ్ణి. నన్ను క్షమించు." అందామనుకున్నాడు రంగారావు; కళ్ళు తెరిచిన వెంటనే

కాని అప్పటికే అతనికి స్పృహ వచ్చేసింది. మేలుకున్నంతసేపు అతను కలలు కనడం మానడు.

(వాటికి యితరుల బాధ్యత ఏమీలేదు)

(థేంక్స్ టు ఐ. విజయ)

**

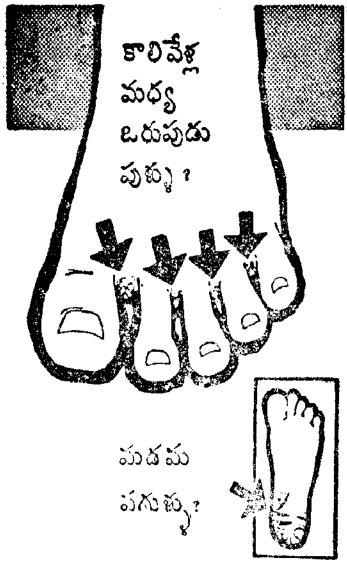

లిచెన్సా
వాడండి